

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 196

гр. Свиленград, 20.09.2022 г.

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова Частно
наказателно дело № 20225620200581 по описа за 2022 година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 243, ал. 4 от НПК.

Настоящото производство пред Районен съд – Свиленград е образувано
по Жалба на Д. Д. Г. с ЕГН ***** от *****, срещу
Постановление за прекратяване на наказателно производство на Цветослав
Лазаров – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално
отделение - Свиленград, от дата 24.08.2022 година по Досъдебно
производство (ДП) № 12/2017 година по описа на Окръжен следствен отдел
(ОСлО) при Окръжна прокуратура – Хасково, представляващо прокурорска
преписка с вх.№ ТОС-1792/2015 година по описа на Районна прокуратура -
Хасково.

В Жалбата се сочи, че обжалваният акт бил неправилен, тъй като
събраните по делото доказателства не навеждали на приетия от Прокурора
извод за липса на субективния елемент по отношение на процесното
престъпление, за което е повдигнато обвинение на С. С. С..

*Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното
от фактическа страна:*

По повод депозирана Жалба от Д. Д. Г. е образувано ДП с Постановление
на Милена Славова - Прокурор при Районна прокуратура – Свиленград (сега
Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) на

дата 30.10.2015 година срещу С. С. С. за престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК, а именно: през 2015 година в град Свиленград, област Хасково, пред надлежен орган на властта набедила Д. Д. Г. в престъпление, като знае, че е невинен. С Постановление от 08.08.2016 година С. С. е привлечена в качеството на обвиняем, като срещу нея е повдигнато обвинение за това, че на 20.03.2015 година в град Свиленград, област Хасково пред надлежен орган на властта – Прокурор от Районна прокуратура - Свиленград, набедила Данаил Д. Г. в престъпление по чл. 308, ал. 2, вр.ал. 1 от НК и в престъпление по чл. 144, ал. 3, вр.ал. 1 от НК, като знаела, че е невинен.

По ДП са извършени множество процесуално-следствени действия – разпит на свидетели, събрани са множество писмени документи – Декларации, писма, справки от различни институции, Справки за съдимост и т.н. ДП е иззето от РУ – Свиленград и е предадено за разследване на ОСЛО при Окръжна прокуратура – Хасково.

На 13.04.2017 година е изготвено Заключение мнение от Следовател при ОСЛО при Окръжна прокуратура – Хасково и делото е изпратено в Районна прокуратура - Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) с мнение воденото наказателно производство да бъде прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК. С Постановление от дата 23.05.2017 година, Прокурор Милена Славова прекратява образуваното наказателно производство срещу С. С. С., тъй като счита че е налице хипотезата на чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК – липсва субективният елемент от състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК. С Определение № 501 от 09.10.2017 година, постановено по ЧНД № 538/2017 година, състав на Районен съд – Свиленград потвърждава посоченото Постановление, но с Определение № 403 от 02.11.2017 година по ВЧНД № 690/2018 година, състав на Окръжен съд – Хасково отменя съдебния акт на първоинстанционния Съд, отменя Прокурорското постановление и връща делото на Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) за изпълнение на изрично дадени указания.

След връщане на делото на Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) в съответствие с дадените от въззивната инстанция указания са извършени

разпити на свидетелите М. Т. Ч. (дъщеря на обвиняемия С. С.), В. Ш. Я. (близка роднина на обвиняемия С. С.) и Г. П. П. и очни ставки между свидетеля Н. С. П. и обвиняемия С. С. С. и между свидетеля Д. Д. Г. и свидетеля Н. С. П.; приложени са Справки от НБД „Население”, актуални Справка за съдимост на обвиняемия С., Справка за пътувания, Решение на Гръцки съд относно осъждане на С. С., Дипломи за висше и средно образование на свидетеля Д. Г. и заверени копия от материалите по ДП № 616/2017 година по описа на РУ – Свиленград и т.н.

На 23.07.2018 година е изготвено Заключително мнение от Следовател при ОСлО при Окръжна прокуратура – Хасково и делото е изпратено в Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) с мнение воденото наказателно производство да бъде прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

С Постановление от дата 23.08.2018 година образуваното наказателно производство срещу С. С. С. е прекратено, след като Прокурорът позовавайки се на визираната в чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК разпоредба е установил несъставомерност на извършеното от С. деяние и е приел липсата на основания за продължаване на наказателния процес поради липсва на субективния елемент от състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК. С Определение № 352 от 25.09.2018 година, постановено по ЧНД № 485/2018 година, състав на Районен съд – Свиленград потвърждава посоченото Постановление, но с Определение № 366 от 13.12.2018 година по ВЧНД № 621/2018 година, състав на Окръжен съд – Хасково отменя съдебния акт на първоинстанционния Съд, отменя Прокурорското постановление и връща делото на Районна прокуратура – Свиленград за изпълнение на изрично дадени указания.

След връщане на делото на Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) в съответствие с дадените от въззивната инстанция указания са извършени разпити на свидетелите И. М. А., Р. М. П. и Ш. С. В., очни ставка между свидетелите Н. С. П. и Д. Д. Г., между свидетелите Д. Д. Г. и С. С. С. и между свидетелите Н. С. П. и С. С. С., приложена са Отговорни декларации, Писмо от МВР, Справки от РУ – Свиленград, Писмо от „Юробанк България” АД,

ведно със Сведения, Преписи – извлечения от Актове за смърт, Справка от НАП, Справка от „МБАЛ – Свиленград” ЕООД, Кадрова справка, Справки от НБД „Население”, Справки за пътувания на лица, изпратена е Молба за правна помощ до гръцките власти и е получен отговор, ведно с превод и т.н.

На 27.05.2020 година е изготвено Мнение от Следовател при ОСЛО при Окръжна прокуратура – Хасково и делото е изпратено в Районна прокуратура - Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) с мнение воденото наказателно производство да бъде прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

С Постановление от дата 06.07.2020 година образуваното наказателно производство срещу С. С. С. е прекратено, след като Прокурорът позовавайки се на визираната в чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК разпоредба е установил несъставомерност на извършеното от С. деяние и е приел липсата на основания за продължаване на наказателния процес поради липсва на субективния елемент от състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК. С Определение № 254 от 24.07.2020 година, постановено по ЧНД № 384/2020 година, състав на Районен съд – Свиленград потвърждава посоченото Постановление, но с Определение № 239 от 28.09.2020 година по ВЧНД № 372/2020 година, състав на Окръжен съд – Хасково отменя съдебния акт на първоинстанционния Съд, отменя Прокурорското постановление и връща делото на Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) за изпълнение на изрично дадени указания за попълване на празноти в доказателствения материал.

След връщане на делото на Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) в съответствие с дадените от въззивната инстанция указания са извършени разпити на свидетелите И. И. Г.а; иззети са за сравнително изследване образци от подписите и почерците на И. И. Г.а и Д. Д. Г.; приложени са заверени копия от материали по ДП № 616/2016 година по описа на РУ – Свиленград; налични са отговори от различни институции, както и Справка за съдимост на обвиняемия С..

Поради усложнената пандемична обстановка, свързано с Ковид – 19, на 09.02.2021 година е спряно ДП с Постановление на Прокурор Лазаров и на

11.05.2021 година е възобновено. Извършени са разпити на обвиняемия С. С. и на свидетелите Н. С. П. и С. Г. Г.а, и са иззети сравнителни материали от подписите и почерците им; разпитани са и свидетелите Ц. И. Т., Ю. С. С. и Ю. С. Х.; назначена е и е изготвена Почеркова експертиза, както и повторна такава; приложени ни съдебни книжа по дела, гледани в Гърция и др.

На 18.07.2022 година е изготвено Мнение от Следовател при ОСЛО при Окръжна прокуратура – Хасково и делото е изпратено в Районна прокуратура - Хасково, Териториално отделение – Свиленград с мнение воденото наказателно производство да бъде прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1, предложение второ от НПК.

С обжалваното Постановление образуваното наказателно производство срещу С. С. С. е прекратено, след като Прокурорът позовавайки се на визираната в чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК разпоредба е установил несъставомерност на извършеното от С. деяние и е приел липсата на основания за продължаване на наказателния процес поради липсва на субективния елемент от състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК.

Препис от Постановлението е изпратен на Д. Д. Г. и е редовно връчен на дата 02.09.2022 година, видно от Разписката, приложена в кориците на делото, надлежно оформена - датирана и подписана, с отбелязване, че е получена лично от адресата Г..

На 09.09.2022 година в Регистратурата на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград под рег.№ ТОС-1792/2015г. е входирана Жалба, подадена от Д. Д. Г., срещу процесното Постановление за прекратяване на наказателно производство.

С Писмо № ТОС-1792/2015г. от 09.09.2022 година Жалбата, ведно с Разписка за връчване на Д. Д. Г., обжалваното Постановление и ДП № 12/2017 година по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура - Хасково са изпратени в Районен съд – Свиленград.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е допустима – подадена е в срок видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице – лично пострадалото от престъплението лице, при наличие на правен интерес от

обжалване и пред месно (по местоизвършване на твърдяното престъпление) и родово (по аргумент от чл. 35, ал. 1 от НПК) компетентния Свиленградски Районен съд.

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

Постановлението за прекратяване на наказателното производство, поради липса на елемент от състава на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК е правилно, поради следните съображения:

На преценка по смисъла на чл. 243, ал. 4 от НПК, подлежи правилността на извода на Прокурора. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от НПК, регламентираща един от основните принципи на наказателното производство, Съдът, Прокурорът и Разследващите органи вземат своите решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона.

В настоящия случай, ДП е образувано и водено за престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК. Същото е включено систематично в глава VIII от Особената част на НК, а именно – „Престъпления против дейността на държавни органи, обществени организации и лица, изпълняващи публични функции” и по-конкретно в нейния раздел III – „Престъпления против правосъдието”. Обект на защита от престъпните посегателства в този раздел, е дейността на органите, осъществяващи правораздавателни функции. Деянието, предмет на разследването по воденото ДП е от кръга на тези престъпления, които увреждат именно посочените обществени отношения, като набедяването е възможно само когато е извършено пред орган, на който са възложени правораздавателни функции. От субективна страна, престъплението по чл. 286 от НК може да бъде осъществено само умишлено. Именно съзнанието на субекта на престъплението, че приписва престъпление на лице, което е невинно, очертава престъплението по чл. 286 от НК като тежко посегателство срещу правосъдието. При прекия умишъл субектът на престъплението трябва да съзнава, че престъплението изобщо не е извършено или че то не е извършено от набедения, но съзнателно да прикрива този факт, твърдейки през надлежния орган точно обратното. Възможно би било и осъществяването на престъплението и при евентуален умишъл - в случай, че деецът прави категорично изявление пред надлежния орган за осъществено престъпление от някого, без каквито и да е резерви, но със съзнанието, че

нещата може и да не са се осъществили точно по начина, по който той твърди.

За да се обоснове извод за осъществен престъпен състав на чл. 286 от НК, е необходимо да се установи по безспорен начин наличието обективния и субективния елементи от състава на престъплението.

Безспорно е установено по делото, че на 20.03.2015 година в Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) е постъпила Жалба от С. С., в която на свидетеля Д. Г. се приписва авторството на престъпление по чл. 144, ал. 3, вр.ал. 1 от НК - закана с убийство и на престъпление по чл. 308, ал. 2, вр.ал. 1 от НК – съставяне на неистински официален документ – Диплома за завършено полувисше медицинско образование. Съобщаването за извършените престъпления е извършено пред „надлежен орган на властта”. Безспорно Районна прокуратура – Свиленград, до която е подадена Жалбата, е „надлежен орган на властта” - орган, който има правомощието да образува наказателно производство, макар с Постановление от 15.07.2015 година да е постановила отказ да образува такова и е прекратила прокурорската преписка.

Както бе посочено по-горе, за да е налице престъпление по чл. 286 от НК, следва да се докаже по несъмнен начин, че този, който сезира надлежните органи знае, че лицето не го е извършило. Именно такова субективно отношение от страна на обвиняемия С. не се установява от събраните в хода на разследването доказателства. Напротив, убедеността на същата в твърденията ѝ, които са еднопосочни и последователни, е единствената причина да мотивира последната да сезира компетентните органи, подавайки Жалба до Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) за противоправно поведение (извършени престъпления) от страна на свидетеля Д. Г., както ги е възприела от свидетеля Н. П.. Съдът счита, че в събрания доказателствен материал липсват преки и категорични доказателства, които да доказват, че от субективна страна обвиняемият С. С. е целяла да набеди свидетеля Д. Г.. С подадената Жалба в Районна прокуратура – Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград), С. е действала добросъвестно, защото е съобщила на властта за противоправно поведение - отправени срещу нея закани (престъпление по чл. 144, ал. 3, вр.ал. 1 от НК) и изготвяне на неистинска Диплома (престъпление по чл. 308, ал. 2,

вр.ал. 1 от НК), от страна на свидетеля Г., както го е възприела от свидетеля Н. П., като е убедена в тяхната истинност. В Жалбата си С. сочи, че Д. Г. е отправил закани срещу нея, като се е обадил на 15.02.2015 година на свидетеля Н. П., като за тези закани е разбрала от самата П.. При извършените разпити на свидетеля Н. П., както и при проведените очни ставки с нейно участие, тя е потвърдила това обстоятелство, както и че е била свидетел как свидетелят Д. Г. се е обаждал по телефона на С. и я заплашвал. Относно твърдението, че свидетелят Д. Г. е бил снабдил свидетеля Н. П. с неистинска диплома, което С. е изложила в Жалбата си до Районна прокуратура - Свиленград, (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) това обстоятелство е станало известно на последната отново от самата Н. П.. Свидетелят Н. П. е потвърдила и това обстоятелство в извършените ѝ разпити, както и в проведената очна ставка.

По делото са налични множеството Жалби, подавани от обвиняемия С. до различни институции в Република България, от които се установява твърдата увереност у С., че лицето срещу което са насочени е автор на извършените противоправни деяние - закана с убийство и съставяне на неистински официален документ – Диплома за завършено полувисше медицинско образование. С. сочи, че се е чувства застрашена за живота си и този на близките си. Множеството подадени сигнали и Жалби доказват, че у С. е било налице ясно съзнание относно истинността на твърдените факти.

Следователно липсва умисъл за набедяване, тъй като деецът С. е добросъвестна - действа със съзнанието, че съобщава на органите на властта достоверна информация за определени факти. Израз на добросъвестността на обвиняемия С. е демонстрираното от нея възможно съмнение, но и я заявява пред компетентния орган на власт. При обсъждане на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност от страна на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград и при изследване на събраната по делото доказателствена съвкупност са взети предвид съдържанието на Жалбата на С. С. – с нея е поискано от Прокуратурата помощ и съдействие, т.е. демонстрира се възможно съмнение. Когато чрез съобщението е било упражнено право на Жалба с описание на обективно възприети действия на друго със субективна увереност, че те са неправомерни и действително извършени, не е осъществен състава на престъплението по чл. 286 от НК. В тази връзка е Решение № 505/24.11.2010

година на ВКС по н.д. № 517/2010 година, III н.о. Т.е. в конкретния случай в подадената Жалба до Районна прокуратура - Свиленград (сега Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград) обвиняемият С. е препредала обстоятелства, станали й известни от свидетеля Н. П. и в нито един момент не е било променено възприятието й и намерението да уведоми орган на Д П за извършени престъпления от общ характер, с което е изпълнила задължението си като гражданин по чл. 205, ал. 1 от НПК (в този смисъл е Решение № 505 от 24.11.2010 година на ВКС по н.д. № 517/2010 година, III НО, ВКС). В този ред на мисли следва да се отбележи, че преобразуването на сигнали от законен повод за образуване на производство срещу определено лице, в законен повод за образуване на такова срещу автора на сигнала, може да доведе до опасно потискане действието на посочената разпоредба на чл. 205, ал. 1 от НПК, задължаваща гражданите да уведомяват незабавно органите на ДП когато узнаят за извършено престъпление от общ характер.

В подкрепа на изложеното е и факта, че при извършените действия по разследването с участие на обвиняемия С. , последната в нито един момент не твърдяла нещо различно от изложеното в Жалбите й, които е подавала пред различни институции в Република България. Също така от Заключението на назначената Почеркова експертиза, извършена от вещо лице Х. С. К., както и о т Заключението на извършена повторна експертиза на писмени доказателства е установено, че ръкописният текст, както и подписите в Диплома серия А № 932738, издадена от Полувисш медицински институт - град Варна не са били изписани и изпълнени от никой измежду Н. С. П., С. С. С., Д. Д. Г., И. Г.а и Снежанка Грудева Г.а.

Предвид изложеното Съдът счита, че по отношение на С. С. С. не е налице субективния елемент от състава на престъплението на чл. 286 от НК, тъй като умисълът като конкретно психическо отношение на дееца към извършеното, изисква конкретни представи относно общественотоопасния характер на деянието, предвиждане на общественотоопасни последици и искане на тяхното настъпване, което в конкретния случай не е налице . В този смисъл липсва умисъл за набеждаване, от страна на обвиняемия С., т.е. тя е действала със съзнанието, че съобщава на органите на властта достоверна информация за изнесените от нея факти и обстоятелства. Умисълът като конкретно

психическо отношение на дееца към извършеното, изисква конкретни представи относно общественотоопасния характер на деянието, предвиждане на общественотоопасни последици и искане на тяхното настъпване, което в настоящия случай не е налице.

Липсата на умисъл води до липсата на елемент от субективна страна на престъплението по чл. 286, ал. 1 от НК, а липсата на субективната страна, като елемент от престъпния състав, води до липсата въобще на състав на престъпление.

Съдът в настоящия си състав намира, че са извършени всички възможни и допустими процесуално - следствени действия на фазата на ДП, включително съобразно дадените от въззивната инстанция указания, и че не са допуснати процесуални нарушения на ДП.

Предвид изложеното, Съдът намира, че обжалваното Постановление на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК, Съдът в настоящия си състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно, обосновано и законосъобразно постановление на Цветослав Лазаров – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград от дата 24.08.2022 година, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 12/2017 година по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура – Хасково, водено срещу С. С. С. от град Хасково за престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд - Хасково по реда на чл. 243, ал. 7 от НПК в седемдневен срок от съобщаването му на пострадалия и на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград.

След влизане в сила на настоящото Определение – заверен препис от него, ведно с ДП, да се изпрати на Районна прокуратура – Хасково,

Териториално отделение – Свиленград.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____